

Zo série článkov: Telesný a duchovný človek.

Človek je stvorený. Písmo ho popisuje ako trojzložkovú bytosť, stvorenú na obraz Boží (1. Mojžišova 5:1 a porovnaj s veršom 5:3). Je to bytosť pozostávajúca z tela (mäsa), duše a ducha. Tieto jeho súčasti sú do určitej miery samostatné, ale súčasne sú spolu úzko prepojené a ovplyvňujú jedna druhú.

„A on sám, Boh pokoja, nech vás ráči celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príde náš Pán Ježiš Kristus “

1. Tesalonickým 5:23

Toto miesto výrazne a jednoznačne poukazuje na trojdielnosť ľudskej bytosti. Nie je možná žiadna iná interpretácia textu tohto verša len tá, ktorá je uvedená: človek sa skladá z ducha, duše a tela. Duša a duch nie sú totožné, a tiež duch nie je časťou duše a duša nie je časťou ducha. Duch, duša a telo sú odlišné a od seba odlíšiteľné „veci (zložky)“. Toto rozlíšenie ducha, duše a tela od seba vidíme aj v liste Židom „*Lebo slovo Božie je živé a účinné a ostrejšie nad každý meč dvojsečný, a prenikajúce až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špikov a spôsobilé posúdiť myšlienky a mysle srdca*“ (Židom 4:12).

Ako asi vo všetkom, tak aj v otázke ľudskej bytosti a jej zloženia, existuje niekoľko názorov. Prikláňam sa k trojdielnosti ľudskej bytosti, t. j. v ľudskej bytosti môžeme rozpoznať tri "zložky", "diely" alebo "časti" či "prvky". Prikláňam sa k tomuto pohľadu z nasledovných dôvodov:

1. Najlepšie súhlasí s Písmom čo sa týka výpovedi (učeniu) o ľudskej bytosti ako takej.
2. Z tohto pohľadu je skladba (zloženie, štruktúra) človeka, jeho pád do hriechu, jeho znovuzrodenie a jeho existencia ako nového stvorenia, najlepšie vysvetlená a najlepšie pochopiteľná.
3. Najlepšie vysvetľuje otázku vnútorného človeka (duchovné a duševné), jeho fungovanie v žiadostiach a porušenosti, správanie sa, interakcie so svetom a ostatným spoločenstvom ľudí ako veriacich, tak nespasených.
4. Každé učenie a teológia majú svoje dôsledky. Aj podľa zhody dôsledkov vyplývajúcich z učenia s Písmom môžeme usudzovať na biblickú vernosť učenia. Tak je tomu aj v tomto

"trojzložkovom" pohľade na človeka.

V inom pohľade je človek dvojzložková bytosť. Duša je v tomto pohľade neviditeľná, vnútorná časť, psychika človeka a telo jeho viditeľná časť, vonkajšia forma. Toto delenie, hoci má svoje opodstatnenie, nie je presné. Mimo Božieho zjavenia, nie sú žiadne myšlienky na svete spoľahlivé. Dvojzložková bytosť neodpovedá Písmu ani v učení a ani v praxi (v aplikácii). Okrem iného aj práve preto je kameňom úrazu aplikácia freudovskej psychoanalýzy, či inej psychológie, vrátane "kresťanskej psychológie", na ľudí, na Božie deti rovnako, ako na neveriacich. Všetci ľudia sú trojzložkové bytosti, majú ducha, dušu a telo a nie dvojzložkové bytosti, ako sa predpokladá u Freuda a iných psychológov.

Je pravda, že telo je vonkajšia schránka človeka a duch a duša sú jeho vnútorné neviditeľné časti, ale Biblia nikdy nezmiešava dušu s duchom, a ani ich nepovažuje za to isté. Okrem toho, že ide o dva rôzne termíny, duša a duch sú dve rôzne podstaty, ktoré sa navzájom líšia.

Aký význam má rozlišovať medzi duchom a dušou? Veľký, lebo to úzko súvisí s duchovným životom veriaceho. Veriaci potrebuje rozumieť, čo je duchovný a čo duševný život pre svoj duchovný rast.

Vytvorené dňa: 20. mája 2013.

Upravené dňa: 22. júla 2013.

Späť na obsah série článkov [Telesný a duchovný človek](#) .